

Sygn. akt IIIK 48/18

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. , w III -cim Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący SSO Katarzyna Sztandar

Protokolant starszy sekretarz Paulina Lewandowska

w obecności Prokuratora Katarzyny Tomczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2018 roku

sprawy **D. T.**

urodzonego (...) w Ł.

syna J. i A. z domu S.

skazanego prawomocnie:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w Ł. z 19 października 2011 roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w dniu 2 września 2011 roku na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 58§3 kk na karę 7 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, kara została w całości wykonana w formie zastępczej kary pozbawienia wolności,

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 3 kwietnia 2012 roku, sygn. akt (...) za:

a) czyn popełniony w okresie od co najmniej kwietnia 2005 roku do czerwca 2006 roku na podstawie art. 258§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) czyn popełniony w okresie od co najmniej kwietnia 2005 roku do grudnia 2006 roku na podstawie art. 294§1 kk w zw. z art. 11§3 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności,

c) na łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 6 lat, postanowieniem z 7 sierpnia 2014 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z 16 października 2013 roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w dniu 2 marca 2013 roku na podstawie art. 178a§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, na podstawie art. 71§1 kk orzeczono karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych, każda po 10 zł., postanowieniem z 10 marca 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, odpisano grzywnę z karty dłużnika, zaliczono skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniach 2 i 3 marca 2013 roku,

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w Ł. z 4 stycznia 2018 roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w okresie od 24 maja 2005 roku do 5 lipca 2005 roku na podstawie art. 310§2 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 60§3 i art. 60§6 pkt 3 kk, art. 33§2 kk na karę 11 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych, każda po 50 zł.,

w przedmiocie wyroku łącznego

- 1.** na podstawie art. 85§1 kk, art. 86§1 kk z wyroków opisanych w punktach: **II c, III, IV** orzeka wobec skazanego D. T. łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy,
- 2.** na podstawie art. 577 kpk zalicza na poczet łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniach 2 i 3 marca 2013 roku, wynikający z wyroku opisanego w punkcie III,
- 3.** uznaje, że wyroki opisane w punktach: **II c, III, IV** w częściach dotyczących kar pozbawienia wolności zostały pochłonięte tym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu,
- 4.** zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. Ł. kwotę 147 (sto czterdzieści siedem) złotych i 60 (sześćdziesiąt) groszy tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,
- 5.** zwalnia skazanego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IIIK 48/18

UZASADNIENIE

D. T. został prawomocnie skazany:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w Ł. z 19 października 2011 roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w dniu 2 września 2011 roku na podstawie art. 278§1 kk w zw. z art. 58§3 kk na karę 7 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, kara została w całości wykonana w formie zastępczej kary pozbawienia wolności. (odpis wyroku k.71, informacja k.70).

II. wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 3 kwietnia 2012 roku, sygn. akt (...) za:

a) czyn popełniony w okresie od co najmniej kwietnia 2005 roku do czerwca 2006 roku na podstawie art. 258§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

b) czyn popełniony w okresie od co najmniej kwietnia 2005 roku do grudnia 2006 roku na podstawie art. 294§1 kk w zw. z art. 11§3 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności,

c) na łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 6 lat, postanowieniem z 7 sierpnia 2014 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. (odpis wyroku k.34-57, odpis postanowienia k.64-66).

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z 16 października 2013 roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w dniu 2 marca 2013 roku na podstawie art. 178a§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, na podstawie art. 71§1 kk orzeczono karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych, każda po 10 zł., postanowieniem z 10 marca 2015 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, odpisano grzywnę z karty dłużnika, zaliczono skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniach 2 i 3 marca 2013 roku. (odpis wyroku k.61, odpis postanowienia k.62).

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego (...) (...) w Ł. z 4 stycznia 2018 roku, sygn. akt (...) za czyn popełniony w okresie od 24 maja 2005 roku do 5 lipca 2005 roku na podstawie art. 310§2 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 60§3 i art. 60§6 pkt 3 kk, art. 33§2 kk na karę 11 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych, każda po 50 zł. (odpis wyroku k.4-15).

Zachowanie D. T. w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako poprawne. Przestrzega regulaminu i porządku wewnętrznego. Prezentuje właściwą postawę wobec przełożonych, nie ma konfliktów z współosadzonymi. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Raz był nagradzany kodeksowo i nie był karany dyscyplinarnie. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej. Jest zatrudniony odpłatnie jako pracownik radiowęzła,

przy czym z powierzonych zadań wywiązuje się sumiennie i rzetelnie. Odnośnie popełnionych przestępstw wypowiada się w sposób umiarkowanie krytyczny. (opinia o skazanym k. 72).

Sąd Okręgowy zważył :

W myśl obecnie obowiązującej ustawy art. 85 § 1, § 2, § 3 kk stanowi, że karę łączną orzeka się, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za te przestępstwa.

Jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Zgodnie z art. 86§1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 20 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że warunki do orzeczenia łącznej kary pozbawienia wolności spełniają kary zawarte w wyrokach z punktów: IIc (łączeniu podlega kara łączna), III i IV.

Orzekając karę łączną Sąd rozważył przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono powyższe kary istnieje ścisły związek podmiotowo – przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto, czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu wcześniejszego wyroku przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej.

Zgodnie z poglądem przyjętym w doktrynie i orzecznictwie kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym skazaniami.

W myśl zasad wyrażonych w art. 86 § 1 kk kara łączna pozbawienia wolności może być orzeczona w granicach od 3 lat i 6 miesięcy (najwyższa z kar jednostkowych) do ich sumy, czyli 5 lat i 3 miesięcy.

Sąd ustalił wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec D. T. na 4 lata i 8 miesięcy.

Sąd kierował się przy wymiarze tej kary zasadą zbliżoną do asperacji. Uwzględnił dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Uwzględnił ilość popełnionych przez skazanego przestępstw, odległość czasową pomiędzy przestępstwami, rodzaj naruszonych dóbr, rodzaj i formę winy skazanego.

Sąd miał więc na uwadze, że przestępstwa te były skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem. Czyny wykazują dość odległą więź czasową, ponieważ dwa z nich zostały popełnione w latach 2005-2006 a jeden w 2013 roku. Wszystkie czyny cechuje umyślność. Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze także opinię o skazanym z Aresztu Śledczego, według której zachowanie skazanego jest oceniane jako poprawne. Jednocześnie Sąd uznał, że orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji prowadziłyby do niczym nieuzasadnionego premiowania skazanego popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw i prowadziłyby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych.

Dlatego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat 8 miesięcy należy uznać za sprawiedliwą, spełniającą cele wychowawcze, zapobiegawcze wobec skazanego a także właściwie kształtującą świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd zaliczył na podstawie art. 577 kpk na poczet łącznej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniach 2 i 3 marca 2013 roku, wynikający z wyroku opisanego w punkcie III.

Sąd uznał, że wyroki opisane w punktach IIc, III i IV w częściach dotyczących kar pozbawienia wolności zostały pochłonięte tym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu orzeczono w oparciu o § 17 ust. 5, § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Zgodnie z art.624§1 kk i art.17 ust 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz.223 z późniejszymi zmianami) Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych i przejął je na rachunek Skarbu Państwa uznając, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na trudną sytuację materialną.